

[Industriministeren]

søger risikovillig kapital til markedsudvikling og teknologiske udviklingsprojekter. Forslaget går ud på at lempe fondens muligheder for at anvende grundkapitalen aktivt i medfinansiering af projekter og giver mulighed for en fordobling af aktiviteten allerede i indeværende år. Aktivitetsudvidelsen vil ikke kræve ekstra midler til fonden over finansloven eller på anden måde.

VækstFonden har siden starten i efteråret 1992 oplevet en stadig stigende interesse særlig fra de mindre virksomheder. Efterspørgslen er så stor, at det allerede på nuværende tidspunkt forudses, at VækstFonden må afvise selv lovende og højt kvalificerede ansøgere. Det finder regeringen meget uheldigt, ikke mindst fordi størstedelen af fondens midler – det vil sige omkring 75 pct. – går til medfinansiering af teknologiske udviklingsprojekter. Og dansk erhvervslivs internationale konkurrenceevne er meget afhængig af et stadigt højt niveau på det teknologiske område.

Fonden har med sit nuværende lovgrundlag mulighed for at medfinansiere virksomheders udviklingsprojekter med omkring 200 mio. kr., men kunne på et forsvarligt grundlag deltage i endnu flere seriøse projekter. Begrænsningen for fonden ligger i, at den nuværende lov kun giver mulighed for en aktiv medfinansiering med dele af grundkapitalen på 2 mia. kr. i de første fire år. Herefter skal grundkapitalen være placeret i værdipapirer.

Regeringen foreslår, at denne begrænsning ophæves, således at medfinansieringen kan øges fra omkring 200 mio. kr. til knap 400 mio. kr. på årsbasis. Det forudsættes dog fortsat, at fondens kapital skal forvaltes på en sådan måde, at indskudskapitalen som minimum bevarer intakt, og at der ikke er behov for yderligere kapitaltilførsel til fonden.

Ændringsforslaget har derfor ingen finanslovsmæssige konsekvenser. Konklusionen er, at vi flytter passive penge til aktiv risikovillig kapital, der arbejder i projekter i virksomheder, som er engageret i vækst og udvikling.

Lovforslaget indebærer endvidere, at fonden nu officielt skifter navn fra Dansk Erhvervsudviklingsfond til VækstFonden.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.

(Lovforslag nr. L 231).

Folketinget vedtog i forbindelse med forliget om finanslov 1993 denne lov med henblik på at lette bankernes risikovillighed i forbindelse med udlån til særlig iværksættere og mindre virksomheder. Behovet er bestemt ikke blevet mindre i perioden siden årsskiftet. Og det er derfor, regeringen allerede nu foreslår at gøre ordningen mere attraktiv for virksomhederne og herved sikre en større effekt. Dertil kommer, at ændringerne vil gøre ordningen mere enkel på det administrative plan, hvilket falder helt i tråd med den oprindelige målsætning om at etablere en fleksibel og ubureaukratisk ordning.

Ændringsforslaget indebærer ikke, at der skal bruges yderligere midler til hensættelser på finansloven for 1993. Ændringerne vedrører primært en udvidelse af målgruppen, en forhøjelse af kautionens dækningsgrad samt en nedsættelse af bidraget, som skal betales for at få kautionen.

Når det er muligt at gennemføre disse væsentlige forbedringer, skyldes det dels stramningen i pengeinstitutternes kreditgivning, dels at ordningen ikke får effekt for hele 1993. Endelig skyldes det også, at tabsrisici kan reduceres, fordi en relativt større del af kautionerne vil rette sig mod eksisterende virksomheder, hvor tabsrisikoen er mindre.

Regeringen er imidlertid opmærksom og indstillet på, at de foretagne ændringer i dette lovforslag forhandles med partierne bag det nuværende finanslovforlig.

Regeringen arbejder målrettet på, at der netop på finansieringsområdet sker lempelser for erhvervslivet, således at investeringer og nye aktiviteter kan skabe grundlaget for den vækst og beskæftigelse, som vi alle gerne ser fremmet så hurtigt som muligt. Ændringsforslaget skal derfor ses i sammenhæng med den samlede erhvervspakke, som regeringen nu lancerer med henblik på at lette finansieringsvilkårene for særlig de mindre og mellemstore virksomheder. Ud over dette ændringsforslag indeholder

[Industriministeren]

pakken et lovforslag om lempelse af Vækst-Fondens muligheder for aktivt at anvende en større del af sin grundkapital, forslag om en midlertidig styrkelse af FIH's muligheder for at yde rentelette lån, samt lempelse af eksportkreditordningen til Øst- og Centraleuropa.

Baggrunden er, at den økonomiske udvikling her i begyndelsen af året med international lavvækst, høj realrente og valutauro kalder på en ekstraordinær indsats på finansieringssiden, hvis vi vil undgå stagnation og i stedet fremme dynamik, positiviteten og ekspansionen i dansk erhvervsliv til gavn for samfundsøkonomien som helhed.

Specielt de nye og de mindre virksomheder, der ikke er særlig velkonsoliderede, har problemer i øjeblikket på finansieringssiden. En meget høj realrente og en begrænset mulighed for at tiltrække egenkapital gør disse virksomheder meget udsatte. Dertil kommer, at den generelle økonomiske udvikling også smitter af på pengeinstitutterne, som fører en naturlig forsigtig kreditpolitik, hvilket ikke mindst de nye og de mindre virksomheder kan mærke.

Jeg skal her kort redegøre for de konkrete ændringer i forslaget.

I den gamle lov begrænsede vi målgruppen til alene at være virksomheder inden for fremstillingserhverv samt bygge- og anlægserhverv. Denne begrænsning har været kritiseret fra flere erhvervsorganisationers side, og regeringen finder ligeledes, at der her er tale om unødigt begrænsning. Derfor foreslås det, at også virksomheder inden for service og handel omfattes af loven, idet det væsentlige må være, om der er tale om projekter, der vurderes som bæredygtige. Ordningen er jo sådan indrettet, at det i hvert enkelt tilfælde vil være pengeinstitutterne, som på helt almindelige kommercielle vilkår skal kreditvurdere projekterne. Denne markedsorientering i ordningen vil sikre, at der bliver tale om projekter, der af pengeinstitutterne vurderes som økonomisk bæredygtige, idet pengeinstitutterne jo stadig bærer en væsentlig del af den økonomiske risiko.

Regeringen finder det ligeledes uhensigtsmæssigt at skelle mellem nye og mindre virksomheder i administrationen af ordningen. I den gamle lov blev der lagt op til en ganske kompliceret procedure ved vurderingen af nyhedskriteriet, hvilket regeringen har fundet unødvendigt al den stund, at ordningen under

alle omstændigheder er åben for mindre virksomheder med op til 50 ansatte. Derfor foreslås en ensartet adgang kombineret med ensartede vilkår. Det betyder, at alle deltagere i ordningen nu kan få stillet en statslig kaution på 50 pct. af lånebeløbet, idet den statslige kaution dog stadig ikke må overstige de 400.000 kr.

Endelig foreslår regeringen, at bidraget på 1,5 pct. nedsættes til 1 pct. for at gøre ordningen billigere for virksomhederne og hermed mere attraktiv.

Arbejdet med at tilrettelægge ordningens administration er i fuld gang, og ordningen vil med en hurtig vedtagelse af dette lovforslag kunne sættes i værk som planlagt i løbet af foråret.

Ændringsforslaget vil samtidig med fremsættelsen blive sendt til høring blandt andet i erhvervsorganisationerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Effektivisering af patientklagesystemet).

(Lovforslag nr. L 227).

Formålet med lovforslaget er at sikre kortere sagsbehandlingstider for patientklagesager gennem en forenkling og effektivisering af patientklagesystemet. Lovforslaget tager sigte på at nedbringe den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid til højst ca. 3 måneder for ukomplicerede sager og til højst ca. 6 måneder for mere komplicerede sager.

Lovforslaget indebærer en omlægning af klagesagerne forberedelse, således at Sundhedsstyrelsen trækkes ud af klagesagsbehandlingen og opgaven med undersøgelse og forberedelse af sagerne overgår fuldt ud til Patientklagenævnets sekretariat. Endvidere gives der mulighed for, at embedsløjerne i højere grad kan inddrages i sagsbehandlingen.

Den centrale administrative forberedelse af klagesagerne henlægges fuldt ud til Patientklagenævnets sekretariat, der styrkes personalemæssigt bl.a. ved overførelse af personale fra